

KORTAF

Foto Anne Kalkhoven

Dode eekhoorns

Dit jaar kwam van enkele vrijwilligers van eekhoornmonitoring en van boswachters de melding dat zij in hun provincie (Drenthe, Noord-Brabant, Utrecht en Noord-Holland) één of meer dode eekhoorns in het bos hadden gevonden. Het waren geen verkeersslachtoffers. Dan rijst natuurlijk meteen de vraag: wat is er aan de hand? Doorgaans vind je namelijk nauwelijks dode dieren in het bos. Is dit toeval of dreigt het geheimzinnige virus, waardoor de Nederlandse populatie in de jaren zestig waarschijnlijk werd gedecimeerd, weer toe te slaan? Momenteel is daar niets zinnigs over te zeggen. Opmerkelijk is echter dat de afgelopen jaren bij Stichting Eekhoornopvang verschillende zieke eekhoorns werden binnengebracht met een vreemd ziektebeeld: losla-

tende huid aan de poten. Op een aantal van de gestorven zieke dieren is door de Universiteit Utrecht sectie gepleegd en daaruit bleek dat sommige eekhoorns een pokkenvirus bij zich droegen.

Nu willen we graag een overzicht proberen te krijgen waar dode eekhoorns worden gevonden (geen verkeersslachtoffers dus) om eventueel nader onderzoek mogelijk te maken. Als jullie in het bos dode eekhoorns vinden of gevonden hebben, stuur dan een berichtje naar de VZZ met datum en locatie (aanduiding van het kilometerhok of stip op een kaartje) en een inschatting of het een volwassen dan wel onvolwassen eekhoorn betrof. Reacties naar VZZ, Vilmar Dijkstra, Oude Kraan 8, 6811 LJ Arnhem, e-mail zoogdier@bigfoot.com.

Atlasproject Vlaanderen

Sinds kort heeft ook De Wielewaal, een van de grootste natuurorganisaties van Vlaanderen, een Zoogdieren-werkgroep. Deze zal gaan zorgen voor de coördinatie en het databeheer van het atlasproject, ooit gestart door de Zoogdierenwerkgroep van de Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubehoud. Sven Verkem trekt de kar. Adres:

De Wielewaal vzw, Zoogdierenwerkgroep, Graatakker 11, B-2300 Turnhout, tel. 014-472950, e-mail zoogdieren@wielewaal.be.

Werkgroep Otters Groningen

Op 14 april van dit jaar vond te Wedde (Gr) een veldsymposium plaats met als onderwerp de toestand van de natte natuur in Groningen. In 1995 is door de Werkgroep Otters Groningen een rapport 'Natte Natuur in Groningen' uitgebracht. Daarin werden 400 knelpunten opgesomd, barrières voor verplaatsingen van dieren langs oevers en andere natte plekken. Er werden concrete aanbevelingen gedaan om deze knelpunten op te lossen. Op het veldsymposium bleek dat met die aanbevelingen amper iets gebeurd is. Sterker nog, er zijn zelfs barrières bijgekomen. De Werkgroep pleit daarom voor meer financiën, een natuurlijker peilbeheer, vermindering van de uitworp van meststoffen en het beter betrekken van de gemeenten bij het oplossen van de knelpunten. Overigens bekeken we in het veld ook een project dat wel geslaagd is, de hermeandering van (een deel van) de Ruiten A in Westerwolde.

Peter van Pelt, Milieufederatie Groningen.

Vleermuizen en ingrepen in het landschap

In Duitsland heeft een aantal mensen begrepen dat faunabescherming niet alleen bestaat uit regelgeving. Er zijn internationale verdragen (*Bats Agreement*), er worden gebieden aangewezen onder de Habitatrichtlijn en bij grote ingrepen is een milieu-effectrapportage verplicht. Een plan kan echter alleen goed worden opgesteld als de plannenmakers voldoende weten van de wilde fauna. Over vleermuizen weet men in het algemeen weinig. Daarom had de *Deutsche Naturschutzbund* (NABU) op 23 maart 2000 een eendagscursus georganiseerd met de titel *Fledermäuse in der Landschafts- und Eingriffsplanung*. Een leerzame dag in een mooie omgeving.

Het programma was vooral gericht op ambtenaren die in hun werk met fauna te maken krijgen. De presentaties waren een mengeling van lezingen over onderzoek en lezingen over toepassingen van onder-

zoek. Nederland heeft door het vroege gebruik van de batdetector voorop gelopen, maar inmiddels is die methode in Duitsland volop overgenomen. Men ontwikkelde ook andere inventarisatiemethoden, zoals 'Horchkisten' om te registreren wanneer en hoeveel vleermuizen op een bepaalde plaats passeren. Een cursus als deze kun je ook zien als een vorm van acquisitie: de kenners presenteren zich, maken duidelijk wat zij in huis hebben en dat een inventarisatie niet te doen valt zonder een goede soortenkennis.

Naast Herman Limpens, die de dag inhoudelijk georganiseerd had, was ik de enige Nederlander onder de deelnemers. Het zou goed zijn als zulke studiedagen ook in Nederland georganiseerd zouden worden voor ambtenaren en medewerkers van ingenieursbureaus. Info: E-mail: nabu.akademie@t-online.de.
Marijke Drees